

BOEKBESPREKINGEN

Vijanden van tuinbouwgewassen (fruit en groenten)

door M. VAN DEN BROEK en P. J. SCHENK, 2e druk.

J. B. WOLTERS, Groningen—Den Haag.

Dit boekje is als No. XI in de reeks: Handleiding bij het onderwijs aan land- en tuinbouw cursussen verschenen. Het is, zooals de schrijvers in hun voorbericht mededeelen, bedoeld voor die inrichtingen van tuinbouwonderwijs, welke „Ziekten en Beschadigingen der Tuinbouwgewassen” (van dezelfde schrijvers) te groot vinden.

Uit den aard der zaak wordt de stof in dit 122 bladzijden tellende boekje slechts zeer fragmentarisch behandeld. De keuze der behandelde onderwerpen kan goed genoemd worden. Toch is een derde deel van den inhoud, die toch al zoo beperkt is, voor ongunstige groeivoorwaarden ingeruimd, wel wat veel. Een groot deel van dit hoofdstuk kan evengoed in boekjes over plantenteelt behandeld worden. De korte aanduidingen van de gevolgen van te veel en te weinig van bepaalde voedingsstoffen kunnen geprezen worden.

Bij de algeheele herziening van den inhoud zijn eenige fouten of onduidelijkheden niet opgemerkt. Degene, die Bourgondische pap wil maken, volgens het op blz. 109 aangegeven recept, nl. uit sodex en water, zal ongetwijfeld bedrogen uitkomen, terwijl de aanduidingen op blz. 110: Californische pap 1 : 5 en 1 : 7 voor hen, die met de aanwending van dit bestrijdingsmiddel nog niet voldoende bekend zijn, tot misverstand aanleiding kan geven in verband met de daarvoor vermelde bereiding uit zwavel en kalkmelk.

Aan de vermelding van wat men zou kunnen noemen de „Krimp”-producten als Capsokrimp e.d. wordt wel wat veel plaats ingeruimd, wat vooral opvalt door het vrijwel geheel ontbreken van aanduidingen van speciaal-producten van andere fabrieken.

N. v. P.

Ziekten en beschadigingen der tuinbouwgewassen

door M. VAN DEN BROEK en P. J. SCHENK, I A,

5e druk, uitgave J. B. Wolters.

De Nederlandsche tuinbouw mag zich gelukkig achten te kunnen beschikken over boeken als het hierboven aangekondigde. De daarin neergelegde kennis is in de praktijk verzameld en aan de praktijk getoetst, en daardoor geschikt voor de practici, die het boek moeten raadplegen. Hoofdstukken als die over: de vatbaarheid der planten voor zwamziekten, en: het overbrengen van zwamziekten zijn zeer nuttig, nuttiger dan de indeeling der Ascomyceten in Gymnoasci en Carpoasci. Het lijkt mij, dat een voor de

praktijk (en voor onderwijs) bestemd boek er volstrekt niet op achteruitgaat als dergelijke wetenschap niet opgenomen wordt.

Een dergelijke opmerking heb ik over de rangschikking van de behandelde ziekten en beschadigingen. Deze is naar de systematische indeeling der parasieten. Bij de insecten kan deze in een voor de praktijk bestemd boek desnoods nog worden toegelaten, omdat het ook voor den praktikus duidelijk is, dat kevers een bepaalde groep vormen, die verschilt van die der vlinders enz. Maar een rangschikking van schimmelziekten naar de parasieten, die ze veroorzaken, spreekt in het geheel niet tot den praktikus. Daarom acht ik indeeling van de ziekten naar de gewassen, waarop zij voorkomen, te verkiezen. Als dit voor de schimmelziekten e. d. gedaan wordt, is er geen reden om het voor de insecten niet te doen. Men heeft dan het voordeel, dat men alle ziekten en beschadigingen van een gewas bijeen heeft, waardoor men deze gemakkelijker kan bepalen, dan uit den inhoud, zooals men nu zou moeten doen.

De schrijvers zijn met de praktijk der bestrijding goed bekend, zoodat zij vrijwel steeds het, naar den stand van onze kennis op dit oogenblik, meest aanbevelenswaardige bestrijdingsmiddel aangeven. Toch mag hetgeen over: voorbehoed- en bestrijdingsmiddelen, bij elke parasiet of ziekte medegedeeld wordt, eens grondig herzien worden.

Vooreerst is dit noodig, om verkeerde opgaven te verbeteren, zooals die op blz. 151 over de bestrijding van de appelwantsen met nicotine 1 op 150 à 200. Maar verder omdat het toch geen zin heeft om ter voorkoming en bestrijding van emelten 7 middelen aan te geven, terwijl het als 6e genoemde, nl. het uitstrooien van met Parijsch groen vermengde zemelen *het* afdoende en daardoor het vrijwel uitsluitend te vermelden middel is. Nu gaat de vermelding van dit middel geheel schuil achter ompspitten van den grond, sparen van natuurlijke vijanden e.d., waarmede men bij een emeltenplaag niets bereikt.

Als tweede voorbeeld noem ik het aanbrengen van lijmringetjes rondom den voet van frambozenstengels ter bestrijding van de roode worm der frambozen. Dit middel is indertijd, toen wij nog niets omtrent bestrijding afwisten, wel beproefd, maar de bespuiting met carbolineum is thans de eenige, in de praktijk en met veel succes, toegepaste bestrijdingsmethode.

Bij vele andere opgaven over bestrijding is wijziging van de volgorde (in verband met de belangrijkheid) en weglating van verschillende aanduidingen gewenscht.

Ondanks deze opmerkingen kan het boek ten zeerste worden aanbevolen, wat vanzelf reeds volgt uit het feit, dat het zijn vijfde druk reeds bereikt heeft.

N. v. P.